

Chamaecyparis lawsoniana 'Hillieri'

cyprysik Lawsona 'Hillieri'

Stożkowa odmiana, stosunkowo wolno rosnąca. Po 10 latach uprawy osiąga 2 m wysokości. Cechą charakterystyczną krzewów jest jasnożółte wybarwienie łusek pokrywających młode gałązki. Pędy na roślinie ułożone dosyć luźno; gałązki duże, pierzaste, opadające ku ziemi. Gałązki peryferyjne, położone najbardziej na zewnątrz krzewów, blado żółcistożółte, wewnętrzne zielonkawe. Uznawana za jedną z ładniejszych, żółtych odmian cyprysika Lawsona. Mało odporna na mróz w naszym klimacie. Podczas zim cierpi przede wszystkim z powodu suchych, mroźnych wiatrów powodujących wysychanie delikatnych gałązek. Wymagania glebowe i wilgotnościowe przeciętne. Dobrze rośnie na stanowiskach słonecznych, zacisznych i osłoniętych, przede wszystkim w zachodniej części kraju. Odmiana polecana do tworzenia kompozycji z innymi roślinami iglastymi w ogrodach przydomowych.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: H.G. Hillier 1928 Nursery Catalog; odkrywca, hodowca (selekcjoner): odmiana wyselekcjonowana przed 1920 rokiem przez Edwina Hillier'a w Winchester Wielka Brytania; wprowadzenie do handlu: 1928
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	żółte, żółciste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe w grupach
strefa	7a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;